

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Alia exe[m]pla coniugum erga mortuos, in amore constantium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

dauer, sese extemplo proijcit, atque ita repagulo, quo lapis tumuli sustinebatur, reulso, fracta sub lapide ceruice, vnà cum marito, partim in vltionem pudicitiae, partim ad testandum coniugis dilectissimi amorem, & mortua est, & sepulta. Ob quod facinus non Christianum quidem, tamen ex coniugis & castitatis amore profectum, Blanca, adhuc hodie, in Italia, mirifice & ab historicis, & à Poëtis celebratur. Simile consilium, dissimilem exitum habuit femina illa Ephesina, quæ mariti amore, in eodem, quo conditus erat, hypogæo, statuerat se inediâ enecare. Et fecisset, nisi nox, & miles, & ancilla, & fames, & sitis aliud suassissent. Itaque, quia Blanca non fuit, mutauit voluntatem, & in ipso mariti sepulchro, nuptias celebravit: vt muliebris quoque inconstantiae atque fragilitatis exemplo viri discerent, nullam sibi de vxorio amore promittere æternitatem.

Quamquam enim multæ feminæ multiq; viri illud P. Syri, *improbè Neptunum accusare, qui semel à naufragio liberatus, iterum mari se credit, perindeq; facere, secunda coniugia incuntes*, crebrò in ore habent; immo pleriq; quando adhuc dolor à funere coniugis est recens; pauci tamen & pauca admodum sunt, quæ Valeriam, aut Anniam imitentur. Valeria à quodam rogata, quam ob rem, defuncto Seruio marito, nulli posthac nubere vellet? *Ideò, inquit, hoc facio, quia Seruus meus, licet alijs defunctus sit, apud me tamen viuit, viuetq; semper.* Annia autem ab amicis admonita, vt, post defunctum priorem maritum, alteri nuberet, cum ætas esset & integra, & forma præstantissima adhuc: quorum alterum præberet spem prolis; alterum promitteret amorem mutuum: *Nullò, inquit, pacto hoc factura sum: si enim bono viro nupsero, nolo posthac timere ne amittam: sin verò malo, quæ me caperet dementia, vt, post optimum, talem admitterem?* Hæ profectò heroides vinculo, neq; per mortem dissolubili, maritis suis fuere connexæ: magis quàm illa piscatrix, quæ agrotanti viro se colligauit, atque vt vnà vterq; dolorem & vitam finiret, simul cum eo de rupe in lacum præcipitem dedit. Stultum & hoc ligamen. Mutua coniugum obligatio, quæ corpus vnus alteri indissolubilitè obstringitur, tantum vsque ad

Petron. Arb.
in Satyr.

X L

Erasm. lib. 3.
Apoph.

Fulgosus l. 4
cap. 6.

Rom. 7.

ad mortem manet, morte autem soluitur, teste Apostolo. Quamobrem si quis diuinitus ad vitam reuocaretur, etiam priore coniuge superstite ac inuita, posset aliam ducere. Vir tamen credibile est, Seruium, si reuixisset, aliam ducturum fuisse, quàm Valeriam; neque aliam, nisi Anniam, si illius maritus fuisset vitæ restitutus. Vinculo enim amoris, etiam vinculo matrimonij solutus, sensisset se obligatum.

XII.

Cuius vinculi firmitas, etiam inter vitæ huius incommoda, fit admodum conspicua. Descripsit mihi vir litteratus iter suum, quod per montes illi fuit. In eo itinere significauit, se, in domicilio quodam opulento, exceptum splendide, nulla re magis delectatum, quàm quòd, in tanta coniugum duorum diuersitate, tantam vidisset animorum coniunctionem. Vir erat stolidus, & supra omnes infans infans; vxor sapientissima, & quæ posset Abigail etiam hoc nomine vocari. Nam maritum Nabal dici ex merito, omnes facile iudicabant. Præterquam quòd loqui non posset, nihil illo erat inquinatius; nihil sordidius. Stillabant oculi; mucus pendeat è naso; tibialia defluentia pedes pilosos, quales Faunorum esse solent, ostendebant seminudos. Pigebat illum nares mungere, caligas atrahere, adducere crurum tegumenta, ori cibum admouere; deniq; bestiam, non hominem purauisses, si de moribus iudicandus fuisset. *Cùm me videret, scribit ille literator, præ latitia, toto capite irruit in fenestras, qui alioqui ad charorum aspectum gratulabundus tantùm solet pertundere digito vnum orbiculum, aut brachium duntaxat trajicere per fenestram. Ego in mensa illi assistens, & ex aureis argenteisq; vasis edens ac potans, panè fætoris intolerantia in animi deliquium lapsus sum: quæ tamen vxoris, (vtique gratia Sacramenti) erant omnia mera balsama, rosa, saccharum. Nam ita consolantibus illam solebat respondere. Quæ & addebat: Si fieret sibi optio ex omnibus viris, qui fuere, sunt, & erunt in vniuerso terrarum orbe, vnum eligendi, nullum prorsus, præ illo, alium se electuram. Nimirum quia vtique non voluptatis, sed prolis causa nupsit, spretis ijs, quæ alia quærunt, viro contenta fuit. Et ratam habuit eam electionem amoremque Deus. Nam à tali viro sustulit filium Principe dignum patre, materna indole, paternis opibus præstantem,* Magna